

Я. О. Хоменко

Грицюк Владислав Михайлович

ГРИЦЮК Владислав Михайлович (23. 04. 1960, Київ) – скульптор. Син [М. Грицюка](#). Член НСХУ (1992). Закін. Київський художній інститут (1986; викл. [В. Бородай](#), [І. Макогон](#)). Працює у галузі станк. скульптури. Учасник респ., всесоюз. і міжнар. мистецьких виставок від 1986. Персон. – у Києві (1994), Харкові (1996), Відні (1997– 2004). Творчість привертає увагу напруженою трагічністю, протиставленням митця світові, який у творах Г. існує на правах негативу, розвінчання. У світосприйнятті скульптора прекрасне існує у вічному протистоянні з потворністю.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Старий та море (Велика риба)» (1987), «Юкіо Місіма» (1988), «Кодекс Бусідо», «Шлях воїна» (обидва – 1989), «Квіти зла. Ш. Бодлер» (1992), «Джаз, або Повернення в Новий Орлеан» (1993), «Чотиривимірне розп'яття, або Розмова Заратустри з Богом» (1994), «Стріли III Райху» (2000).

Рекомендована література

1. Мелешко К. Бронзовый идол без тени упрека // Академия. 1996. № 3–4;
2. Маленко А. «Я не стремлюсь быть понятным большинству» // Стиль & Дом. 2003. № 6;
3. Непомнящий М. Країна велетнів // Міжнар. туризм. 2005 № 1.

Бібліографічний опис:

Грицюк Владислав Михайлович / Я. О. Хоменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31801>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).